

1 யோவான்: நித்திய ஜீவனின் உறுதிப்பாடு

தலைப்பு

யோவானின் முதல் நிருபம் இதை எழுதிய அப்போஸ்தலரான யோவா னுடைய பெயரைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. அவர் இப்புத்தகத்தில் தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதில்லை, ஆனால் தேவனுடைய இரண்டு சீஷர்களான போலிகார்ப்பும் பாப்பியஸும், இந்தப் புத்தகம் அவரால் எழுதப்பட்டதென்று குறிப்பிட்டு இதிலிருந்து மேற்கோள் காண்பித்துள்ளனர்.

பின்னணி

யோவான் அனேகமாக தமது சவிசேஷ விவரத்தை எழுதி முடித்த பின்பு 1, 2, 3 யோவான் நிருபங்களை எழுதியிருக்கலாம். அவர் கிறிஸ்துவின்மீது விசுவாசத்தை ஏற்படுத்த (அல்லது பலப்படுத்த), இயேசுவின் வாழ்வைப் பற்றி எழுதினார் (யோவான் 20:31). அவர் விசுவாசிகள் பூரணத்தன்மைக்கு (அல்லது பக்குவத்திற்கு) கடந்து செல்ல உதவுவதற்காக, அதாவது அவர்களின் சந்தோஷம் “பூரணப்படுவதற்காக” (1:4; 5:13) 1 யோவான் நிருபத்தை எழுதினார்.

யோவானின் சவிசேஷத்தில் “விசுவாசித்தல்” என்பது - திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது; 1 யோவானில் திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது, “அறிதல்” என்பதாகும். “அறிதல்” என்பதும் அதிலிருந்து தொடங்கும் மற்ற வார்த்தைகளும் முப்பது முதல் நாற்பது தடவைகள் இப்புத்தகத்தில் காணப்படுகின்றன. நிச்சயமான உறுதித்தன்மை என்பதின் மேல் வலியுறுத்தம் உள்ளது.

“அறிதல்” என்ற வார்த்தையை யோவான் தொடர்ந்து பயன்படுத்துத லானது, வார்த்தைகளின்மீது விளையாட்டாக உள்ளது. “அறிதல்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *gnosis* என்பதாகும், மற்றும் யோவான் தமது நாட்களில் இருந்த அறிவுசார்பியத்திற்கு எதிராக யுத்தம் செய்கின்றார். அறிவுசார்பியத்தைக் கொண்டிருந்தவர்கள், விசேஷித்த அறிவைக் கொண்டிருந்ததாக உரிமைகோரினர் (யோவான் மற்றும் கொலோசெயருக்கு எழுதிய நிருபம் ஆகியவற்றிற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்).

அறிவுசார்பியக் கொள்கையாளர்களில் பல வகையினர் இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் யாவருமே பருப்பொருளைத் துன்மார்க்கமானது என்று நினைத்தனர். இது அவர்களுக்கு (இயேசுவின்) திருஅவதாரம் பற்றி வினோத மான கண்ணோட்டத்தைக் கொடுத்தது. ஒரு குழுவானது, கிறிஸ்து இயேசு என்ற மனிதரைக் கட்டுப்படுத்துபவராக மாத்திரம் இருந்தார் மற்றும் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு அவரை விட்டுப் பிரிந்தார் என்று நம்பியது. இன்னொரு குழுவானது, கிறிஸ்து ஒரு மாயத்தோற்றமான உடலைக் கொண்டிருந்தார், அவர் பாடுபடுவதாகத் தோற்றம் மாத்திரம் அளித்தார் என்று கூறியது. யோவான் சவிசேஷத்தில் போன்றே 1 யோவான் நிருபத்திலும், கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்தார் என்பதை இந்த அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்துகின்றார் (4:2, 3;

2 யோவான் 7ஐக் காணவும்).

பருப்பொருள் துண்பொர்க்கமானது/சரீரம் பொல்லாதது என்ற கண்ணோட்டம், இந்தக் கள்ளப்போதகர்களுக்குப் பாவம் பற்றியும் ஒரு வினோதமான கண்ணோட்டத்தைக் கொடுத்தது. சிலர், தங்கள் வாழ்வில் உடலுக்கு சந்தோஷம் அளிக்கக்கூடிய எதையும் நீக்கிப்போட முயற்சித்தல் என்ற ஒரு முனைப் பகுதி வரைக்கும் சென்றனர் (கொலோசெயர் 2:21ஐக் கவனிக்கவும்). இருப்பினும், பெரும்பான்மையானவர்கள் இதற்கு நேர் எதிரான முனைப்பகுதிகளுக்குச் சென்றனர், அவர்கள் மாம்சத்தின் செயல்கள் எதுவும் ஆத்துமாவைப் பாதிப்பதில்லை என்று கூறினர். இவ்விதமாக யோவான், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் (2:4) மற்றும் தேவ பக்தியுள்ள வாழ்க்கையை வாழுதல் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார் (3:10).

இது வயது முதிர்ந்த கிறிஸ்தவர், ஆவிக்குரிய வகையில் தமது பிள்ளைகளாய் இருந்தவர்களுக்கு எழுதிய வலிவார்ந்த கடிதம் ஆகும். இது அன்பினால் நிறைந்துள்ள புத்தகமாகும் (இவ்வார்த்தை இதன் ஐந்து அதிகாரங்களில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது), ஆனால் இது மிகவும் நேரடியான புத்தகமாகவும் உள்ளது. இது ஆசியாவில் இருந்த சபைகளில் சுற்றுக்கு விடப்படுதலை நோக்கங்கொண்டு இருந்திருக்கலாம். இது அனேகமாக எபேசு நகரில் இருந்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம்; கி.பி. 90 என்பது, இதை எழுதிய காலமாகும் (யோவான் சவிசேஷத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்). இந்தப் புத்தகத்தில் யோவான், உபத்திரவத்தின்கீழ் சகிப்புத்தன்மையுடன் இருத்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லையாதலால், இது அனேகமாக, கி.பி. 94-95ல் டொமிஷியனின் கீழ் உபத்திரவம் தொடங்குவதற்குச் சற்றே முன்னதாக நிலவிய சமாதானமான காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

வரைகுறிப்பு: நித்திய ஜீவனின் உறுதிப்பாடு (5:13)

அறிமுகம் (1:1-4).

I. ஒளியில் நடப்பதன்மூலம் உறுதிப்பாடு (1:5-2:29).

A. தேவன் ஒளியாய் இருக்கின்றார் (1:5-7; 2:8-11ஐக் காணவும்).

B. பின்வருபவற்றின்மீது வலியுறுத்தம்:

1. கட்டளைகள் (2:3-8).

2. பாராட்டுரைகள் (2:12-14).

II. அன்பில் நிலைத்திருப்பதன்மூலம் உறுதிப்பாடு (3; 4).

A. நடைமுறை அன்பு (3:11முதல்.).

B. பூரணமான அன்பு (4:7முதல்.); தேவனுடைய அன்பு (4:8, 16).

III. விசுவாசத்தைச் செயல்படுத்துதல்மூலம் உறுதிப்பாடு (5:1-12).

முடிவுரை: வாழ்வின் உறுதிப்பாடுகள் (5:13-20).

1 யோவான் நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில், நாம் ஒருக்காலும் மனநிறைவடைபவர்கள் ஆகக்கூடாது (1 கொரிந்தியர் 10:12), ஆனால் நாம் - நமது சுயத்தில் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிருபையில் - அமைதியான நம்பிக்கையினால் பண்புபடுத்தப்பட வேண்டும். பவுல், "இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, ... கர்த்தர் அந்நாளிலே அதை

எனக்குத் தந்தருளுவார்” என்று கூறினார் (2 திமோத்தேயு 4:8).

“... நாமும் ஒளியிலே நடந்தால் ... இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் ... சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்” (1:7) என்று அறிந்திருப்பதில் நாம் தைரியம் கொண்டிருக்க முடியும். “ஒளியில் நடத்தல்” என்பது குறைவின்றி மற்றும் பரிபூரணமாக வாழுதல் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை (அப்படி அர்த்தப்படுமென்றால், நம்மிடத்தில் சுத்திகரிப்பதற்குப் பாவம் எதுவும் இராது). மாறாக, அது கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படுவதில் அமைந்திருக்கும் இருதயத்தின் விளைவான, ஒரு வாழ்க்கைமுறையைக் குறிக்கிறது.

மனச்சான்று மென்மையாக இருந்தால், சில வேளைகளில் நாம் குற்றம் பற்றி உணர்வடைவோம், ஆனால் விதிப்படி, தேவன் தமக்கு முன்பாக நாம் தைரியம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் (வசனம் 21). அவரைப் பிரியப்படுத்துவதே நமது விருப்பமாய் இருக்கிறது என்றால், “[கிருபையும் இரக்கமும் நிறைந்துள்ளன] தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராய் இருக்கிறார்” (3:20) என்பதை நினைவில் வைத்திருத்தல் முக்கியமானதாக உள்ளது. பரலோகத்திற்குச் செல்லும் பயணத்தை நாம் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார்!

நாம் பாவம் செய்யும்போது (1 யோவான் 1:5-2:3)

கிறிஸ்தவர்கள் பாவம் செய்கின்றனர் (1:8, 10). பாவம் என்றால் என்ன? இதைப்பற்றி யோவான் 1 யோவான் 2:16; 3:4; 5:17ல் நமக்குக் கூறுகின்றார். இனியும் பாவம் செய்துகொண்டிருப்பதில்லை என்று சிலர் உரிமை கோருகின்றனர் என்று காணப்படுகிறது. இன்றைய நாட்களில் மக்களில் சிலர் பாவம் பற்றி உணர்வற்று இருக்கின்றனர்; அவர்கள் பாவத்தை ஒரு வியாதி, சமூகத்திற்கெதிரான நடக்கை, தவறுகள், உளவியல் பிரச்சனைகள் என்றெல்லாம் அழைக்கின்றனர், ஆனால் அதை பா-வ-ம் என்று அழைப்பதில்லை. நாம் பாவம் செய்வோமா என்பதல்ல, ஆனால் நாம் அதை எவ்வாறு கையாளுவோம் என்பதே கேள்வியாக உள்ளது (ரோமர் 3:23; 6:23). நாம் ஆர்வமற்றவர்களாகவோ (“நான்செய்தது அவ்வளவு மோசமானதல்ல”) அல்லது ஊக்கம் குறைந்தவர்களாகவோ (“நான் முயற்சிசெய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை”) இருக்க வேண்டும் என்று சாத்தான் விரும்புகின்றான். இந்த ஆர்வமற்ற நிலை (2:1) மற்றும் ஊக்கம் குறைந்தநிலை (1:4) ஆகியவற்றை யோவான் இங்கு கையாளுகின்றார்.

நாம் பாவம் செய்யும்போது, மூன்று விஷயங்களை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டியுள்ளது:

- I. இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கிறது என்பதை நினைவில் வைப்புகள் (1:7).
  - A. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் நாம் சுத்திகரிக்கப்பட்டதையும் (எபிரெயர் 9:22; 10:4, 10; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5), நாம் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்துடன் தொடர்புகொண்டதையும் (ரோமர் 6:3-6) பெரும்பான்மையானவர்கள் உணர்ந்தறிகின்றோம். நமது பாவங்கள் கழுவப்பட்டன என்பதை அறிதல் எவ்வளவு அற்புதமான விஷயமாய் இருக்கிறது (நடபடிகள் 22:16)! இருப்பினும்,

சிலர் கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மைத் தொடர்ந்து சுத்திகரிக்கிறது என்ற வகையில் நாம் மன்னிப்பின் அற்புதமான உணர்வைத் தொடர்ந்து பெறமுடியும் என்பதை உனர்ந்தறிவதில்லை: 1:7ம் வசனம் தொடர்ந்து நடைபெறும் செயல்பாட்டைச் சுட்டிக் காண்பிக்கும் நிகழ்கால வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது!

B. இதற்கு ஒரு நிபந்தனை உள்ளது: “நாமும் ஒளியிலே நடந்தால்” (வசனம் 7). இது எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறது?

1. “தேவன் ஒளியாயிருக்கின்றார்” (1:5; சங்கீதம் 27:1ஐக் காணவும்); நாம் தேவனுடன் நடப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. இயேசுவும் ஒளியாயிருக்கிறார் (யோவான் 1:5-9; 8:12); நாம் இயேசுவுடன் நடப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. ஒளி என்பது தேவனுடைய வசனத்தில் இருந்து வருகிறது (சங்கீதம் 119:105, 130). நாம் வேதாகமத்தின்படி நடப்பது அவசியமாய் இருக்கிறது (ஆமோஸ் 3:3ஐக் கவனிக்கவும்).

2. “நடத்தல்” என்பது நாம் வாழும் வழியைக் குறிக்கிறது. இன்றைய நாட்களில் நாம் “வாழ்வுமுறை” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகின்றோம். தேவனுடைய வசனத்தின் வெளிச் சத்தில் நடத்தல் என்பது தேவன் நம்மால் இயன்றஅளவு எவ்வளவு சிறப்பாகச் செயல்படவேண்டுமென்று விரும்புகின்றாரோ, அதைச் செய்தலாகும் (2 தீமோத் தேயு 2:15அ; எபிரெயர் 11:6; பிலிப்பியர் 3:13, 14). நாம் பரிபூரணப்பட்டவர்களாய் இருக்கமாட்டோம், ஆனால் நாம் எழுந்து தொடர்ந்து நடக்க வேண்டியது அவசியமாகும். (இயேசுவின்) இரத்தம் தொடர்ந்து நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்!

II. தேவன் நமது பாவங்களை மன்னிப்பதற்கு உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள் (1:9).

A. இது முந்திய வாக்குத்தத்தத்தில் இருந்து மாறுபட்ட வலியுறுத்தம் கொண்டுள்ளது. சிலர், “நான் மன்னிக்கப்பட்டேன் என்பதை எவ்வாறு அறிவது?” என்று கேட்கின்றனர். தேவன் உண்மையுள்ளவராகவும் நீதியுள்ளவராகவும் இருக்கின்றார்!

1. தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார்; நீங்கள் அவரை நம்ப முடியும் (1:7).

2. தேவன் நீதியுள்ளவராய் இருக்கின்றார்; அவர் நியாயமுள்ளவராய் இருக்கின்றார். நமது பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்த போது, தேவனுடைய நீதி திருப்திப்படுத்தப்பட்டது (2:2ல் உள்ள “நிவிர்த்தி செய்தல்” என்பதன் அர்த்தம்; அதுவே). தேவன் தமது சகல நியாயத்திலும் நமது பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்! (மன்னித்தல் பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற கிறிஸ்தவர், இயேசுவின் மரணம் போதுமானதா என்று சந்தேகப்படுகின்றார்!)

B. இதற்கு ஒரு நிபந்தனை உள்ளது: “நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால்” (வசனம் 9). மக்கள் தங்கள் பாவங்களை மறைக்க, மறக்க, அவற்றிற்குச் சாக்குபோக்குக்கூற, அவற்றிலிருந்து

தப்பியோட முயற்சி செய்கின்றனர். நாம் அவற்றை அறிக்கையிட வேண்டியது அவசியம் என்று யோவான் கூறுகின்றார் (நீதி மொழிகள் 28:13ஐக் கவனிக்கவும்).

1. “அறிக்கையிடுதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தை, நாம் பாவம் செய்துள்ளதை ஒப்புக்கொள்வது என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுவதில்லை; அது “சிலவற்றைக் கூறுதல்” - தேவனைப் போன்றே கூறுதல் - என்று அர்த்தப்படு கிறது. நாம் பாவத்தை தேவன் பார்ப்பது போன்றே பார்க்க வேண்டும், அது எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பதை உணர்ந்தறிந்து அந்தப் பாவத்தில் இருந்து திரும்ப வேண்டியது என்பதே நாம் செய்ய வேண்டிய செயல் என்பதையும் உணர்ந்தறிய வேண்டும் (நடபடிகள் 8:22; யாக்கோபு 5:16).
2. “நான் வருந்துகிறேன்” என்று வெற்று வார்த்தைகளைக் கூறி, அது தன்னைக் குறித்து அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நினைத்தல் பற்றி யோவான் பேசுவதில்லை. முதலில், ஒளியில் நடக்கப் பிரயாசப்படுதல், இரண்டாவது, நாம் அவ்வாறு செய்யத்தவறுகிறபோது இருதயம் உடைந்திருத்தல் ஆகிய வற்றையே அவர் அர்த்தப்படுத்துகின்றார்!

III. நமக்காகப் பிதாவிடம் பரிந்துபேச ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள் (2:1).

- A. சுத்திகரிக்கப்படுதல் மற்றும் மன்னிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றின்மீது யோவானின் வலியுறுத்தத்திலிருந்து, சிலர் தேவன் மன்னித்து விடுவார் என்பதால் பாவம் செய்வது பரவாயில்லை என்று சிலர் புரிந்து கொள்ளக்கூடும். இதை வசனம் 1அவில் யோவான் மறுத்துரைக்கின்றார். இங்கு கிரேக்க மொழியில் நிகழ்கால வினைச்சொல் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, ஆனால் ஒருமுறை மாத்திரம் நடைபெறும் செயலைக் குறிக்கும் வினைச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. யோவான், “நீங்கள் ஒரு பாவம் செய்வதைக் கூட நான் விரும்புவதில்லை!” என்று கூறுகிறார். இதற்கு மறுபுறத்தில், அவர் நாம் ஒளியில் நடந்துகொண்டிருப்பினும் (தொடர்ந்து நடக்கும் செயல்), நாம் பாவம் செய்வோம் (ஒரு முறை பாவம் செய்தல், இது பாவம் நிறைந்த வாழ்வுமுறையாக இருப்பதில்லை) என்பதை அவர் அறிந்திருக்கின்றார். இங்கு அவரது மூன்றாவது ஊக்கமூட்டும் கருத்துள்ளது: “நாம் ஒரு பரிந்துரையாளரைக் கொண்டிருக்கின்றோம்.”

1. “பரிந்துரையாளர்” என்பது உதவிசெய்ய “உடன் அழைக்கப்படும் ஒருவர்” என அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வருவ தாகும். இது நீதிமன்றங்களில் வாதிடும் வழக்கறிஞர்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
2. இயேசு நமக்காக வேண்டுகல் செய்கின்றார் (ரோமர் 8:34; எபிரெயர் 4:15, 16)!

B. மீண்டுமாக இதற்கு ஒரு நிபந்தனை உள்ளது: “அவருடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொண்டால்” (2:3).

1. தேவனுடன் நமது உறவுமுறை சரியான வகையில் உள்ளது என்பதை நாம் எவ்வாறு அறியமுடியும்? நம்மால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறப்பாக, அவரது சித்தத்தின்படி செய்வதால் (2:4, 5).
2. நம் இருதயங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதில் மையங்கொண்டுள்ளனவா? அடிமையானவன் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதால் அதைச் செய்கின்றான்; வேலையாட்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டியது அவசியம் என்பதால் அதைச் செய்கின்றனர்; பக்குவம் அடைந்த தேவனுடைய பிள்ளையானவர், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று விரும்புவதால் அதைச் செய்கின்றார்.

முடிவுரை

இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்குக் கொடுக்கும் தைரியம்தான் என்ன! இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் தேவனுக்கென்று வாழ அர்ப்பணித்துள்ள தேவனுடைய பிள்ளைக்கு மாத்திரமே தரப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவராயிருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் அவ்வாறாவது அவசியமாகும்!